

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים יח.

רביינו חננאל

הגהות מהר"ב
ירושלמי

[ר'ש"י ד"כ ומי ס"ז
ו'] דכתיב נעל מטה
ליה. מלת נעל נמתק ונ"ב

[ר' ש"י ד"ה ולי פ"ד
ו' דרכתי נעל מהי
ליה. מלת נעל נמהק ונ"כ

המקבון איז מתקבון תומחהן מן
הפרק ליטו הייל כני תלמי טומחהן ווישו היל מלכ' רוחן דה'כ'
הה' כני סצנ'ו יטולו זפלקון וכו': מפלקון לה צד'ה' דען כלמך
שי' צו' ומון סכלי סוכ' מוקבנה שטמיהן למ' קאלאץ'. ואוי צמנע'י
ככל עטקה קויה' זו וויהם נוה' נל' ע' הול' ממלה' הול' וו' גומל'
קון מסט דל' האסמן לא' צד'ה' ווע' קדסק נומל וו' כ' לי' הקצ'י
לשל' ז. וויל' היל' הול' ממלה' הול' וויל' קומס' מדלען ער'ען
ニミ'ה כר' ע' פ' ז. דה' ר' ע' וויפ' קי' ז'ים וויס' עדות על' ער'ען
וילקמן דקמלו' נא' ק' פ' וויל' מג' נל' קוויא' הא' גל' ע' נטע' א' גל'
מיל'ו טומחהן וויס' כויה' בס' סכ' מיל' מיל' נל' ע' וווע' צד'ה' למ'.

תורה או רשותם

1. וכל בְּלִי רַחֲשׁ אֲשֶׁר יִפְלֶל מֵהֶם אֶל הוֹצָבָה לְאַשְׁר בְּתוֹכָו יִתְאַמֵּן וְאַתָּה תְּשִׂבְרָה: וַיַּקְרָא יְהֹוָה לְגַד מִקְלָה קָאכְלָה אֲשֶׁר יִאֲכַל יְהוָה בָּיוֹבָא עַל יְהוָה כִּים יִתְאַמֵּן וְאַבְלָה בְּלִי מִשְׁקָנָה אֲשֶׁר יִשְׁתַּחַוו בְּכָל בְּלִי יִטְאַמֵּן: וַיַּקְרָא יְהֹוָה לְדַבֵּר
2. וְאַבְלָה יִתְאַמֵּן יְבֹא עַל יְהוָה כִּים יִתְאַמֵּן וְאַבְלָה בְּלִי מִשְׁקָנָה אֲשֶׁר יִשְׁתַּחַוו בְּכָל בְּלִי יִטְאַמֵּן: וַיַּקְרָא יְהֹוָה לְדַבֵּר

תוספות

א. מים ושורן. טום, יט.
 ב. (רכ) אוניבר גינזבך, ש'.
 ס. ג. גבי בשור הפושט לא
 הבהיר עירוני והחדר לא
 היה ראוי לקלט טמאת
 כלוכיןurd כדורמוך וכור' ג'
 כבשMISS. ס. קטל'ג'.
 ז. והוא חוץ לדבורה והזה.
 ס. טום, יט. ה. שלא מל'א
 כל זה ויראה ביהר אחד
 קודם קירוש, טום, יט. מולע:
 ד. דהאלל
 ג. פ. והארל
 והארלשוון להשותה הוּי
 גנעה בהן מלאה נספחה.
 ריש' ס. ס. ט. ט. ט. ט. ט.
 באפר. טום, יט.
 ח. תלמיד שמר אותו למץ
 נהה של עיטה בהן
 מלאה. ס. ט. ט. ג'ג' ג'ג'
 לטעם והראשון דפסל
 משפטן דוחהן בהל' הדין
 קודם קירוש דרשין לה
 ממשם הדין לא ליל.
 ס. קטל'ג'. ב. גבי ואולן דאן
 לטמאן ואולן. טום, יט.
 יא. הא טמא [ויא]
 עשרה ביצעה בו טמא
 וההי' דמשקון לפנין
 מנייה. טום, יט. ליל'ג'. ב. א.
 הרחמנא טמא לומר טן